

Q&A Wet seksuele misdrijven

Algemeen

Vraag 1

Waarom is de wet aangepast?

Antwoord

Iedereen moet zich overal veilig kunnen voelen zonder angst voor ongewenste seksuele toenadering. Op straat, op het werk, online of in je eigen huis. De heersende opvatting over wanneer iemand bij seks een grens over gaat, is in de loop der tijd veranderd.

Het uitgangspunt in deze tijd is dat seks vrijwillig en gelijkwaardig moet zijn. Met andere woorden: zolang je niet weet of een ander seks met je wil, moet je dat checken en anders blijf je van diegene af. Dé norm in de samenleving is dat mensen respect moeten hebben voor de wensen en de grenzen van een ander. Seksueel contact dat niet berust op vrijwilligheid en gelijkwaardigheid is onacceptabel, óók als er geen dwang aan te pas komt.

Daarnaast is de wereld om ons heen veranderd. Denk aan nieuwe online vormen van seksueel wangedrag, waarvan in het bijzonder kinderen het risico lopen slachtoffer te worden.

Gelet op deze ontwikkelingen, werden slachtoffers van seksueel grensoverschrijdend gedrag door de 'oude' strafwet onvoldoende beschermd. Met de nieuwe wet is de strafwet daarom bij de tijd gebracht. Zodat seksueel gedrag waarvan we breed in de maatschappij vinden dat het een grens overgaat, nu ook strafbaar is.

Vraag 2

Wat verandert er in grote lijnen?

Antwoord

Bij de huidige delicten aanranding en verkrachting is alleen afgedwongen seksueel contact strafbaar. In de nieuwe wet hoeft er geen sprake meer te zijn van dwang om onvrijwillig seksueel contact te zien als aanranding en verkrachting.

De delicten aanranding en verkrachting worden in de Wet seksuele misdrijven vervangen door in totaal zes strafbaarstellingen:

1. Schuldaanranding
2. Opzetaanranding
3. Gekwalificeerde opzetaanranding
4. Schuldverkrachting
5. Opzetverkrachting
6. Gekwalificeerde opzetverkrachting

Het verschil tussen opzet en schuld bij aanranding en verkrachting wordt uitgelegd bij vraag 3. Van gekwalificeerde opzetaanranding of gekwalificeerde opzetverkrachting is sprake bij gebruik van dwang bij de aanranding en verkrachting.

Ook seksuele intimidatie in het openbaar, zowel op offline als online, is strafbaar. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn wanneer iemand achter een ander aanloopt en intimiderende, seksueel getinte opmerkingen maakt.

Met de nieuwe wet is ook strafbaar het voeren van seksueel getinte chats of (telefoon)gesprekken met kinderen onder de 16 jaar, op een manier die schadelijk is voor het kind (sexchatting). Dat is ook verboden bij kinderen van 16 en 17 jaar die in een kwetsbare positie zitten. Dit is bijvoorbeeld het geval indien bij het kind sprake is van een psychische stoornis.

Andere belangrijke wijzigingen zijn:

- Slachtoffers van alle varianten van verkrachting kunnen ook na lange tijd nog aangifte doen, nu deze feiten niet verjaren.
- Slachtoffers van alle varianten van verkrachting kunnen in detoekomst aanspraak maken op een tegemoetkoming uit het SchadefondsGeweldsmisdrijven.
- De maximale straffen voor een aantal seksuele misdrijven gaan omhoog, bijvoorbeeld als het gaat om seksueel misbruik van kinderen.

Let wel dat de oude zedenwet van kracht blijft voor delicten gepleegd voor de ingangsdatum van de nieuwe wet op 1 juli 2024, ook als je daarna pas aangifte doet.

Vraag 3

Wat is het verschil tussen opzet en schuld bij aanranding en verkrachting?

Antwoord

Zowel in het geval van opzet als in het geval van schuld, is er seksueel contact geweest waarbij één van beiden dat niet wilde. Daarnaast geldt bij beide varianten dat daar signalen voor waren en dat de dader die daadwerkelijk heeft opgemerkt of had moeten opmerken. Het cruciale verschil tussen opzet en schuld ligt in de mentale houding van de dader als de ander niet wil.

Bij schuldaanranding of -verkrachting gaat de dader er – ten onrechte – vanuit dat de ander wel seksueel contact wil hebben. Dat de ander dat niet wilde had de dader bijvoorbeeld kunnen opmaken uit signalen (zoals heel stil liggen) of opmerkingen (zoals 'ik vraag me af of ik hier wel aan toe ben'). Daarmee had de dader 'ernstige reden om te vermoeden' dat de ander niet wilde, maar zijn de signalen verkeerd ingeschat.

Bij opzet aanranding of -verkrachting weet de dader dat de ander geen seksueel contact wil, maar gaat toch door of is zich bewust van de mogelijkheid dat de ander niet wil, maar neemt die mogelijkheid voor lief. De dader heeft in dat geval een onverschillige houding. Van opzet is ieder geval sprake als de ander zegt 'nee' of 'ik wil dit niet' en de dader gaat toch door.

Kortom: zodra de initiatiefnemer ook maar twijfelt of de ander seks wil, moet daar nadrukkelijk om worden gevraagd of moet de initiatiefnemer stoppen.

Eén van de meest voorkomende signalen van ongewenst seksueel contact/gedrag is bijvoorbeeld dat een slachtoffer van angst 'bevriest' als iemand de grens van diegene over gaat. Dit is een natuurlijke reactie op een bedreigende situatie, dan verstijft het

lichaam en kan je je niet nadrukkelijk verzetten tegen ongewenste seks. Of in zo'n situatie sprake is van schuld of opzet, is per geval afhankelijk van de omstandigheden, bijvoorbeeld de duur van de bevruchting. Het openbaar ministerie doet onderzoek en bepaalt aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden of tot vervolging wordt overgegaan en zo ja waarvoor. De rechter beoordeelt waar bewijs voor is.

Vraag 4

Wat betekent de Wet seksueel misdrijven voor mensen?

Antwoord

Met de nieuwe wet is de strafrechtelijke bescherming van slachtoffers tegen verschillende vormen van seksueel geweld en seksueel grensoverschrijdend gedrag verbeterd. Het uitgangspunt van de wet is dat seks vrijwillig en gelijkwaardig is, ook als iemand niet wordt gedwongen tot seks. Met andere woorden: consent is een essentiële voorwaarde. Beide partners hebben de verantwoordelijkheid om te checken of de ander daadwerkelijk seks wil. Seksuele intimidatie in het openbaar en sexchatting met kinderen waren niet strafbaar, maar zijn dat nu wel.

Seksueel contact met wederzijdse instemming (consent) kan door het hier vooraf expliciet met elkaar over te hebben, maar bijvoorbeeld ook door iets te zeggen of te doen waarmee je aangeeft dat je seksueel contact wilt. Dat iemand niet wil (geen consent), kan je bijvoorbeeld zien aan negatief, terughoudend, terugtrekkend of passief gedrag/ bevruchting, verbaal of non-verbaal. Als de ander, ondanks die duidelijke signalen, toch doorgaat, dan is dat strafbaar.

Twijfel je? Check bij de ander haar of zijn wensen en grenzen. Als twee mensen niet gelijkwaardig aan elkaar zijn, kan dat wederzijdse instemming in de weg staan. Iemand in een machtspositie moet daarom nagaan of het mogelijk is dat de ander met het oog op die ongelijkwaardige verhouding ja zegt, terwijl zij of hij eigenlijk niet wil. Bijvoorbeeld een leidinggevende die gaat over het functioneren van een jonge medewerker en daarbij seksueel contact initieert. Of een trainer die gaat over de selectie van sporters en seksueel contact initieert bij een sporter.

De nieuwe wet stelt heldere grenzen en geeft duidelijkheid over wat wel en vooral wat niet kan. Dat draagt bij aan gedeelde maatschappelijke normen en waarden over hoe we met elkaar omgaan met respect voor elkaars wensen en grenzen. Dit vraagt om bewustwording en gedragsverandering. Daar is meer voor nodig dan alleen wetgeving. Het strafrecht is het sluitstuk van de aanpak van grensoverschrijdend seksueel gedrag.

Heb jij een nare seksuele ervaring meegemaakt of heb je hier vragen over? Dan kun je melding maken en/of aangifte doen bij de politie en er zijn verschillende instanties waar je terecht kunt voor hulp. Zoals Slachtofferhulp Nederland en het Centrum Seksueel Geweld.

Vraag 5

Wat is de uitwerking van de Wet seksuele misdrijven op het leveren van bewijs in zedenzaken?

Antwoord

Met deze wet zijn meer vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag strafbaar. Naar verwachting zullen slachtoffers daardoor in meer situaties aangifte doen en kan het openbaar ministerie strafrechtelijk optreden tegen meer vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag. Het uitgangspunt in deze tijd en in de wet is dat seks vrijwillig en gelijkwaardig moet zijn. Met de nieuwe wet wordt onvrijwillig seksueel contact gezien als aanranding en verkrachting, ook als je niet gedwongen werd.

De wet verandert niet dat het bewijs in een concrete zaak soms lastig te leveren is. In zedenzaken is vaak sprake van een één-op-één situatie zonder aanwezigheid van getuigen.

Vraag 6

Geldt de wet met terugwerkende kracht?

Antwoord

Nee, de wet geldt niet met terugwerkende kracht. Mensen kunnen niet worden veroordeeld voor iets wat op het moment waarop het plaatsvond nog niet strafbaar was. De wet geldt alleen voor strafbare feiten die gepleegd zijn na de inwerkingtreding van de nieuwe wet op 1 juli 2024.

Vraag 7

Wat is er mogelijk voor slachtoffers die in het verleden slachtoffer waren van schuld- en opzetverkrachting?

Antwoord

We laten slachtoffers van seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld niet in de kou staan. Zij kunnen bij verschillende organisaties terecht (zie vraag 12 en 13), afhankelijk van de manier waarop ze geholpen willen worden. Voor meer informatie: Kijk op [Slachtofferwijzer.nl](https://www.slachtofferwijzer.nl).

Los daarvan is het is wel aan te raden om bij schuld- en opzetverkrachting in het verleden contact op te nemen met de politie om te kijken of melding of aangifte mogelijk is.

Vraag 8

Wat wordt er gedaan aan preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag?

Antwoord

De nieuwe wet weerspiegelt de maatschappelijke norm over wat onacceptabel is, met een dreigende straf als stok achter de deur. Als iemand zich niet aan de wettelijke norm houdt, kan het OM immers tot vervolging overgaan, wat een afschrikkende/ preventieve werking heeft.

Mensen moeten respect hebben voor de wensen en de grenzen van een ander. En bij twijfel van de ander afblijven. Dat is de geldende norm in onze samenleving, waarnaar iedereen zich hoort te gedragen. In de publiekscommunicatie over de wet wordt

aandacht besteed aan wat die in de dagelijkse praktijk betekent, welk gedrag strafbaar is en hoe mensen zich moeten gedragen (normerend effect).

Het strafrecht is een sluitstuk in de aanpak van seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld. Veel liever willen we seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld natuurlijk voorkomen. Hiervoor is een cultuurverandering noodzakelijk. Het Nationaal Actieprogramma (NAP) is een brede aanpak met als doel om die verandering teweeg te brengen. Onder andere door in te zetten op gesprekken, bewustwording, informatie en communicatie over gezond seksueel gedrag en grensoverschrijdend gedrag. Voor meer informatie: [Nationaal Actieprogramma Aanpak seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld | Aanpak seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld | Rijksoverheid.nl](#)

Vraag 9

Waarom heeft de inwerkingtreding van de Wet seksuele misdrijven zolang geduurd?

Antwoord

Het gaat om een grote wetswijziging waarbij veel organisaties betrokken zijn. Zo'n ingrijpende wijziging kost veel tijd. De voorbereiding moet zorgvuldig gebeuren. Alle organisaties die werken met de nieuwe wet, hebben tijd nodig om de inwerkingtreding en de onderlinge samenwerking in de uitvoering zorgvuldig voor te bereiden. Zo moeten onder andere de politie, het openbaar ministerie, het Nederlands Forensisch Instituut, het Centrum Seksueel Geweld en Slachtofferhulp Nederland weten wat de wet precies inhoudt en hoe de wet in de praktijk moet worden uitgelegd. Ook moet personeel worden opgeleid en de werkprocessen en ICT-voorzieningen van de verschillende organisaties worden aangepast. Het is in het belang van slachtoffers dat de aangepaste wetgeving, meteen na inwerkingtreding, effectief ingezet kan worden en alle professionals goed voorbereid zijn.

Vraag 10

Waar kunnen slachtoffers (en omstanders/professionals/organisaties) terecht voor meer informatie over seksueel grensoverschrijdend gedrag en wanneer iets strafbaar is of niet?

Antwoord

Kijk voor een overzicht van de organisaties die u kunnen helpen op [Slachtofferwijzer.nl](#).

- Slachtoffers kunnen terecht bij de **politie**: [Seksueel misbruik | politie.nl](#)
- Het **Centrum Seksueel Geweld** biedt slachtoffers van seksueel geweld 24/7 hulp, ook als zij nog twijfelen over aangifte of melding bij de politie. Ook omstanders/professionals/organisaties kunnen bij het CSG terecht voor informatie en duiding over een onderwerp dat voor mensen emotioneel beladen en spannend is. Voor meer informatie: [Hulp aan slachtoffers van seksueel geweld - Centrum Seksueel Geweld](#)
- Slachtoffers kunnen terecht bij **Slachtofferhulp Nederland** als ze willen weten of iets strafbaar is, als ze twijfelen of ze aangifte willen doen/melding willen maken en voor juridische hulp in het strafproces, bijvoorbeeld bij schadevergoeding. Voor meer informatie: [Seksueel misbruik - Slachtofferhulp Nederland](#)

Vraag 11

Waar kunnen slachtoffers terecht na het meemaken van een nare seksuele ervaring?

Antwoord

Kijk voor een overzicht van de organisaties die u kunnen helpen op [Slachtofferwijzer.nl](https://www.slachtofferwijzer.nl).

Naast de **politie**: [Seksueel misbruik | politie.nl](https://www.politie.nl) zijn er organisaties met specifieke deskundigheid voor hulp. Zo krijgen slachtoffers de kans om te verwerken wat er is gebeurd, te herstellen en daarna hun leven zo goed mogelijk weer op te pakken.

Voor forensische, medische en psychologische hulp kunnen slachtoffers van aanranding of verkrachting terecht bij het **Centrum Seksueel Geweld**, via het nummer 0800-0188 of de anonieme chat [chatmetcsg.nl](https://www.chatmetcsg.nl). Voor meer informatie: [Hulp aan slachtoffers van seksueel geweld - Centrum Seksueel Geweld](https://www.centrumseksueelgeweld.nl)

Voor juridische, praktische en psychosociale hulp kunnen slachtoffers van seksueel misbruik en seksueel geweld terecht bij **Slachtofferhulp Nederland**, via het nummer 0900-0101. Voor meer informatie: [Seksueel misbruik - Slachtofferhulp Nederland](https://www.slachtofferhulp.nl)

Seksuele intimidatie

Vraag 12

Is seksuele intimidatie strafbaar en wat valt hieronder?

Antwoord

Seksuele intimidatie in het openbaar is strafbaar. In de nieuwe wet wordt dit als volgt gedefinieerd: 'Een ander in het openbaar indringend seksueel benaderen door middel van opmerkingen, gebaren, geluiden of aanrakingen op een wijze die vreesaanjagend, vernederend, kwetsend of ontterend is te achten'.

Het gaat dus om opdringerige seksuele benadering in het openbaar waarvan een intimiderend effect uitgaat. Om dit te beoordelen wordt gekeken naar de inhoud van de seksuele benadering, en naar de context waarbinnen deze benadering plaatsvindt (bijvoorbeeld duur, frequentie, omgeving of situatie). Seksuele intimidatie kan zowel offline als online plaatsvinden. Seksuele intimidatie is iets anders dan flirten. Een ongewenst flirt kan vervelend zijn, maar het is niet direct intimiderend.

Vraag 13

In welke situaties zal er bijvoorbeeld sprake zijn van seksuele intimidatie in het openbaar?

Antwoord

Het gaat om een seksuele benadering met een zekere intensiteit, die een gemiddelde mens als opdringerig kan beschouwen en die een intimiderend effect heeft. Het kan bestaan uit opmerkingen, gebaren, geluiden en/of aanrakingen. Of sprake is van seksuele intimidatie zoals gedefinieerd in de Wet seksuele misdrijven wordt beoordeeld aan de hand van de inhoud van de opmerkingen, gebaren et cetera en van de context. Bij expliciete seksuele opmerkingen, zinspelingen op seksueel contact en seksualiserende opmerkingen zal snel de conclusie kunnen zijn dat er sprake is van seksuele intimidatie.

Bijvoorbeeld als iemand voor 'hoer', 'bitch', 'slet', 'geil wijf' et cetera wordt uitgemaakt of als opmerkingen worden gemaakt zoals 'Ik wil je pakken' of 'Ik zou je doen'.

Vraag 14

Waarom is seksuele intimidatie in het openbaar strafbaar?

Antwoord

We willen leven in een land waar mensen geen angst hebben voor ongewenste seksuele toenadering in het openbaar. Seksuele intimidatie is een niet te onderschatten maatschappelijk probleem dat in toenemende mate als zodanig wordt ervaren. Strafbaarstelling van seksuele intimidatie als overtreding tegen de openbare orde maakt gericht optreden tegen overlastgevend gedrag dat zich afspeelt in de openbare ruimte mogelijk. Het is verder belangrijk dat de strafbaarstelling van seksuele intimidatie een heel duidelijk signaal afgeeft aan potentiële en daadwerkelijke daders, namelijk dat seksuele intimidatie niet acceptabel is en wordt bestraft.

Vraag 15

Waarom is seksuele intimidatie in het openbaar strafbaar als overtreding tegen de openbare orde en niet als misdrijf?

Antwoord

Seksuele intimidatie is strafbaar als overtreding tegen de openbare orde omdat dit past bij de aard en ernst van het delict. De kern van het delict is namelijk dat iemand een ander in het openbaar op intimiderende wijze als seksueel object benadert. Hierdoor voelen mensen zich onveilig of worden ze gehinderd om zichzelf te zijn in het openbaar. Dit gedrag moet worden bestraft, maar is van een andere orde dan seksuele misdrijven, waarbij een ernstige inbreuk wordt gemaakt op de lichamelijke en seksuele integriteit. Met de strafbaarstelling van seksuele intimidatie wil de wetgever vooral het recht van mensen om zichzelf te zijn in de openbare ruimte beschermen.

Door seksuele intimidatie strafbaar te stellen wordt ook aan (potentiële) daders duidelijk gemaakt dat seksuele intimidatie niet acceptabel is en wordt bestraft. Naast (potentiële) daders af te schrikken zal dit ook helpen om de sociale norm, dat seksuele intimidatie geen plek heeft in onze maatschappij, nog meer te verankeren.

Vraag 16

Heeft het feit dat seksuele intimidatie in het openbaar strafbaar is als overtreding tegen de openbare orde en niet als seksueel misdrijf, gevolgen voor de handhaving?

Antwoord

Dat seksuele intimidatie een overtreding en geen misdrijf is, betekent onder andere dat bepaalde opsporingsbevoegdheden die alleen bij misdrijven kunnen worden toegepast niet kunnen worden ingezet. Bijvoorbeeld het opvragen van camerabeelden van derden. Wel kunnen camerabeelden die zijn verkregen met cameratoezicht door gemeenten op grond van artikel 151c van de Gemeentewet worden geraadpleegd. Ook is het bijvoorbeeld mogelijk om door inbeslagname van een telefoon beelden te verkrijgen.

Dat seksuele intimidatie strafbaar is als overtreding en niet als misdrijf, betekent ook dat schuld en opzet niet bewezen hoeven te worden. Dit faciliteert de handhaving.

Vraag 17

Waarom is alleen seksuele intimidatie in het openbaar en bijvoorbeeld niet ook seksuele intimidatie op het werk strafbaar?

Antwoord

Voor seksuele intimidatie is in onze samenleving geen plaats, nergens. De kern van de strafbaarstelling van seksuele intimidatie in het openbaar is dat iemand een ander in het openbaar op intimiderende wijze als seksueel object benadert. Hierdoor voelen mensen zich onveilig of worden ze gehinderd om zichzelf te zijn in het openbaar. Zo komt een veilige publieke ruimte waarin iedereen zich vrij kan bewegen steeds meer onder druk te staan. Vanuit het perspectief van de openbare orde is er hier een rol weggelegd voor het strafrecht.

De aanpak van seksuele intimidatie op de werkvloer kan veel doeltreffender met de inzet van andere middelen dan met strafrechtelijke handhaving. Hier liggen belangrijke verantwoordelijkheden voor de werkgevers om te zorgen voor een veilig werkklimaat en een respectvolle omgang onder werknemers. Andere wetgevingsdomeinen, zoals het Arborecht, geven daar ook regels voor. Zie voor meer informatie over de aanpak van seksuele intimidatie op de werkvloer: [Seksueel grensoverschrijdend gedrag op de werkvloer | Met elkaar trekken we de grens.](#)

Vraag 18

Wanneer is seksuele intimidatie in het openbaar online strafbaar?

Antwoord

In het openbaar betekent online een omgeving die voor een breed publiek toegankelijk is. Het gaat bijvoorbeeld om openbare websites of platforms, of social media. Voor seksuele intimidatie online gelden dezelfde criteria als voor seksuele intimidatie offline. Het gaat om een seksuele benadering die als opdringerig kan worden beschouwd en die bestaat uit opmerkingen, gebaren, geluiden en/of aanrakingen. In de online context zal het vaak gaan om seksuele opmerkingen, bijvoorbeeld tekstberichten op social media, maar het kan ook gaan om gebaren of geluiden met een seksuele lading, bijvoorbeeld als filmpjes of geluidsfragmenten op openbare websites, platforms of social media worden geplaatst. Aan de hand van de inhoud van opmerkingen, filmpjes of geluidsfragmenten kan worden beoordeeld of de seksuele benadering, naar algemene maatstaven, indringend is en een intimiderend effect heeft. Van online seksuele intimidatie kan bijvoorbeeld sprake zijn als herhaaldelijk over of tegen iemand opmerkingen op internetfora of via sociale media worden gemaakt zoals 'hoer', 'bitch', 'slet', 'geil wijf' 'Ik wil je pakken' of 'Ik zou je doen'.

Vraag 19

In welke situaties zal handhaving van seksuele intimidatie in de praktijk plaatsvinden?

Antwoord

Het is de verwachting dat de meeste handhaving van seksuele intimidatie op straat zal plaatsvinden als een opsporingsambtenaar het gedrag op heterdaad constateert of als getuigen het gedrag zien, maar bijvoorbeeld ook bij seksuele intimidatie online door een bekende dader.

Handhaving in andere situaties is ook mogelijk, bijvoorbeeld met gebruik van camerabeelden van cameratoezicht door de gemeente. De verwachting is ook dat

meldingen van seksuele intimidatie helpen om hotspots in kaart te brengen en beter zicht krijgen op deze problematiek. De handhavers kunnen bijvoorbeeld bij veel meldingen op bepaalde locaties bijvoorbeeld gerichte acties gaan doen op die plekken.

Vraag 20

Mogen buitengewone opsporingsambtenaren op seksuele intimidatie handhaven?

Antwoord

Boa's kunnen op dit moment alleen in de gemeenten Rotterdam, Utrecht en Arnhem op seksuele intimidatie handhaven. In deze gemeenten loopt een pilot met boa's die een specifieke training hebben gehad en aan wie het openbaar ministerie de bevoegdheid heeft toegekend om op seksuele intimidatie te handhaven. Omdat de strafbaarstelling van seksuele intimidatie in het openbaar niet is opgenomen in de domeinlijst van domein I zijn boa's namelijk niet automatisch bevoegd tot het opsporen en handhaven van de nieuwe strafbaarstelling. Na afloop van de pilot zal worden bezien of boa's in het algemeen bevoegd kunnen worden om op seksuele intimidatie te handhaven en in dat geval wat hiervoor nodig is. Mocht dat het geval zijn, dan zal de lokale driehoek bepalen of boa's op de handhaving van seksuele intimide in een bepaalde gemeente worden ingezet. Dit zal in dat geval dus een extra mogelijkheid voor gemeenten zijn, maar geen verplichting.

De handhaving van seksuele intimidatie door boa's is in aanvulling op de handhaving door de politie die sowieso hiervoor bevoegd is. Verdere afspraken over de hierover maak je als gemeente in de lokale driehoek. Je kunt daarbij denken aan afspraken over handhaving en prioritering van strafbaarstelling

Voor vragen over de pilot neem contact op met het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV): pilot.handhaving.seksuele.intimidatie@minjenv.nl.

Vraag 21

Wat betekent de strafbaarstelling van seksuele intimidatie voor de bestrijding hiervan? Wat is de rol van gemeenten?

Antwoord

Het strafrecht is het sluitstuk in de aanpak van seksuele intimidatie. Het strafrecht alleen is niet dé oplossing voor deze problematiek. Naast handhaving zijn preventie, voorlichting en bewustwording heel belangrijk om deze problematiek integraal aan te pakken. Er zijn gemeenten die nu al heel actief zijn op dit terreingebied en die duidelijk de norm stellen dat seksuele intimidatie niet acceptabel is. Zie in dit verband ook: [Wat moeten gemeenten weten over de nieuwe Wet seksuele misdrijven? - Veilige Steden \(programmaveiligesteden.nl\)](#).

Vraag 22

Hoe wordt bekendgemaakt dat seksuele intimidatie strafbaar is?

Antwoord

In het kader van de implementatie van de Wet seksuele misdrijven is op 1 juli een landelijke publiekscampagne gestart om de nieuwe wet bij een breed publiek onder de aandacht te brengen. Deze campagne richt zich op mensen tussen 18-30 jaar, aangezien zij het meest geconfronteerd worden met seksueel grensoverschrijdend gedrag. Daarbij is ook aandacht voor de strafbaarstelling van seksuele intimidatie. Het doel van de

campagne is het informeren van mensen over de nieuwe wet om op die manier de normatieve en preventieve werking van de wet te versterken. Zo wordt gewerkt aan meer maatschappelijk bewustzijn rondom seksuele veiligheid en een cultuur van respect, instemming en afstemming. Voor meer informatie over deze campagne zie ook: www.metelkaartrekkenwedegrens.nl.